

[Hauch.]

kymring i den Anledning; Ministerens Fler-
tal i denne Sag er set fra mit Standpunkt
desværre solidt og sikkert nok.

Jeg vender mig dernæst til den højt-
ærede Landbrugsminister, der til § 13, III.
har stillet en Række Ændringsforslag ved
Lovforslagets tredje Behandling i det høje
Folketing. Den højtærede Landbrugsmini-
sters Forslag gaar bl. a. ud paa følgende:
Det Tilskud, som hidtil er ydet til landøko-
nomisk Konsulentvirksomhed, har udgjort
40 pCt. af de af Foreningerne direkte af-
holdte Udgifter. Nu foreslaar den højtærede
Landbrugsminister, at dette Tal sættes op
fra 40 til 50, saa at Staten i Fremtiden afhol-
der 50 pCt. af de Udgifter, som Foreningerne
har til deres Konsulentvirksomhed. Den
Forhøjelse, der her foreslaas af Ministeren,
vil utvivlsomt blive paaskønnet i al Alminde-
lighed, og jeg har ogsaa bemærket, at den
Begrundelse, den højtærede Minister frem-
fører herfor, i og for sig er rigtig; han gør
opmærksom paa, at det for mange smaa
Foreninger er vanskeligt at udrede de for-
nødne Beløb. Men dernæst foreslaar Mini-
steren, at Tilskuddet til lokale Markforsøg
nedsættes. Det har hidtil været 40 pCt.,
og det foreslaas nedsat til 30 pCt. Dette
beklager jeg i overordentlig høj Grad, fordi
den lokale Forsøgsvirksomhed i Virkelig-
heden danner Grundlaget for Landbofore-
ningernes landøkonomiske Oplysningsar-
bejde. Jeg tror, Ministeren her stiller et
Forslag, hvis Gennemførelse i nogen Grad
vil virke hemmende paa den udmærkede
Oplysningsvirksomhed, som dette Forsøgs-
arbejde har været. Endelig har Ministeren
stillet et Forslag, som har vundet Tilslut-
ning i Folketinget og gaar ud paa, at Maksim-
umsudgiften til Konsulenterne kun maa
beløbe sig for hver enkelt Persons Vedkom-
mende til 3 500 Kr., dog at de 3 500 Kr. i
saadanne Tilfælde, hvor Konsulenten skal
overkomme en hel Landsdel, Jylland, Fyn
eller Sjælland, skal kunne forhøjes til 4 000
Kr. Jeg maa meget beklage, at Ministeren
har foreslaaet dette, og at han har faaet Til-
slutning dertil, fordi det paa visse Omraader
kommer til at berøre bestaaende Forhold paa
en for Foreningerne meget generende Maade.
Jeg tænker her ikke blot paa Husdyrkonsu-
lentvirksomheden og paa Udgivelsen af Stam-
bøger, som det i høj Grad vil komme til at
berøre. Jeg tænker ogsaa paa de Forenings-
konsulenter, som har et stort Omraade,
f. Eks. Jylland, og jeg tænker navnlig paa
visse Konsulenter, som har faaet Special-
opgaver, Græsmarkkonsulenterne i Jylland,
hvis egentlige Virksomhed bestaar i at be-

søge Medlemmerne, og hvis Rejseudgifter
derfor er ganske overordentlig betydelige i
Forhold til deres samlede Løn. Dem vil
man ramme ved denne Foranstaltning. Jeg
har det Haab og den Tro, at den højtærede
Minister under en Forhandling med Finans-
udvalget vil medvirke til at faa dette ændret,
saa det bliver muligt at opretholde den nu-
værende Tilstand i den kommende Tid. Jeg
maa maaske ogsaa have Lov til at gøre
Ministeren opmærksom paa, at Forholdene
har udviklet sig saadan i de senere Aar, at
der ikke findes Statskonsulenter, hverken i
Planteavlsbrug eller Husdyravl, i Jylland,
og at den Virksomhed, som hidtil har været
besørget af disse Konsulenter, nu væsentlig
maa besørges af Foreningskonsulenterne.
Jeg haaber og tror, at det maa være muligt
ved Forhandling med den højtærede Mini-
ster at faa disse Forhold ændret, saa meget
mere som den højtærede Landbrugsminister
ikke har fundet sig foranlediget til at drøfte
dette Spørgsmaal med de landøkonomiske
Foreninger, før Ministeren har truffet sin
Beslutning. Saadan Forhandling har saa
vidt mig bekendt altid fundet Sted tidligere;
i alt Fald erindrer jeg ganske tydeligt, at
den fandt Sted under den nuværende højt-
ærede Landbrugsministers første Ministertid,
da vi netop havde disse Regler til Forhand-
ling, og da Ministeren derfor henvendte sig
til Organisationerne for i Fællesskab med
dem at faa en Ordning af hele dette Forhold,
som kunde være tilfredsstillende for det
landøkonomiske Arbejde i det hele taget.
Jeg ved ikke, om den højtærede Minister
overhovedet har nogen Raadgiver i denne
Sag, og hvem han ellers kan have haft til
Raadgiver, men han har i hvert Fald ikke
haft de Raadgivere, som Landbrugsministe-
ren i denne Forbindelse plejer at anvende,
nemlig de landøkonomiske Foreninger, baade
Landboforeningerne og Husmandsforenin-
gerne.

Til den højtærede Undervisningsmini-
ster vil jeg sige, at jeg ønsker ham Held og
Lykke til at finde en Form, hvorefter der
kan komme Ro om § 21 VII. C. 2. paa Fi-
nansloven, Bevillingen til faste aarlige
Understøttelser til Forfattere og Kunstnere.
Der har nu i mange Aar været talt om, at
man her skulde ind paa en Nyordning og en
fast Form, og jeg synes, det er rigtigt.
Baade af Hensyn til de Mennesker, der oppe-
bærer denne Understøttelse, og af Hensyn
til Administrationens og Rigsdagens Vær-
dighed maa man se at finde en fast Form,
saa man kan blive fri for disse idelige For-
handlinger om dette Spørgsmaal. De tjener
ingens Interesser, og jeg ønsker, som sagt,